

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15116/2024
16.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1179/22 од 24.04.2024. године, у седници одржаној 16.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1179/22 од 24.04.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1179/22 од 24.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 26890/19 од 09.11.2021. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете по основу неисплаћених износа инвалиднине исплати за период од 2018. године закључно са јуном 2020. године, износе као у овом ставу изреке са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 93.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца у делу који се односи на законску затезну камату на трошкове парничног поступка од пресуђења до исплате. Ставом петим изреке, тужилац је ослобођен од плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1179/22 од 24.04.2024. године, ставом првим изреке, првостепена пресуда је потврђена у ставу првом, другом и трећем изреке, а жалба тужене одбијена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, док је ставом 2. истог члана прописано да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП пошто не постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити новог тумачења права, већ се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање. Предмет тражене правне заштите је накнада штете на име неисплаћене инвалиднине тужиоцу, о ком захтеву су нижестепени судови одлучили, тако што су усвојили тужбени захтев тужиоца за период од јуна 2018. године до јуна 2020. године. О праву тужиоца, висини тражене накнаде и припадајуће камате, нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. На досуђене износе за наведени период тужиоцу је досуђена законска затезна камата од доспелости сваког појединачног месечног износа применом чланова 277. става 1. и 186. ЗОО јер је основ потраживања накнада штете. Ревизијским наводима којима се оспорава одговорност тужене указивањем да судови нису на поуздан начин утврдили пропустом ког органа је за тужиоца настала штета, нити ценили допринос тужиоца настанку штете, заправо се оспорава чињенично стање и оцена изведених доказа што није дозвољен ревизијски разлог сходно члану 407. став 2. ЗПП. Правноснажна пресуда достављена уз ревизију не указује нужно и на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер одлука о основаности захтева у овој врсти спорова зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

С обзиром на изложено, у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање посебној ревизији предвиђеној чланом 404. став 1. ЗПП, па је на основу става 2. истог члана Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази

динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете на име неисплаћене инвалиднине поднета је 05.11.2019. године, вредност предмета спора је 255.000,00 динара. У поднеску под 11.12.2020. године тужилац је преиначио тужбу и као вредност предмета спора означио износ 409.601,39 динара.

Имајући у виду да су у овом случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд утврдио да је ревизија тужене недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**